

[Schmidt.]

hele den sociale Lovgivning, maaske gennem den planlagte Folkeforsikring. Man har valgt en anden Vej, man har skaaret ned og siger: Der kommer en Omordning. Jeg holder det for forkert. Man har rigtignok paa en Maade forandret Systemet, idet man har aflastet Staten og lagt Byrderne over paa Kommunerne. Jeg anser ikke dette for forkert, thi Kommunerne kan i mange Maader bedre bedømme disse Forhold end Centraladministrationen, men efter min Mening kan det ikke gaa an at lade Kommunerne alene staa for dette, man maa træde hjælpende til, saaledes at Kommunerne kan overkomme den Opgave, man har givet dem. Jeg synes derfor, at Grundtrækkene i det foreliggende Lovforslag er rigtige, og jeg vil stemme derfor.

Axel Møller: Ved Behandlingen af Forslaget til Arbejdsløshedsloven i Sommer udtalte jeg — Udtalelsen findes i Folketingstidenden Sp. 5909 —, at jeg ikke kunde stemme for Lovforslaget, fordi det efter min Mening led af forskellige Mangler, ikke mindst fordi det i alt for høj Grad kastede Byrderne ved Hjælpen til de arbejdsløse over paa Kommunerne. Det forekommer mig uimodsigeligt, at Begivenhederne har givet mig Ret, navnlig er Bykommunerne i høj Grad forurettede ved den Ordning, vi har nu. Det forekommer mig da, at den bestaaende Ordning i Længden vil være ganske uholdbar. Her er efter min Mening — jeg tror, det vil være indlysende for de fleste ærede Medlemmer — ikke blot Tale om Overgangsvanskeligheder, der er tværtimod Tale om saadanne Skavanker, som vil vise sig at blive stærkere og stærkere, efterhaanden som Tiden gaar. Har det været vanskeligt for Kommunerne, navnlig for de store Bykommuner, at komme igennem den Vinter, vi er i, vil det blive langt, langt vanskeligere for dem paa Grundlag af den nu-gældende Ordning at tage en Vinter til; jeg tror, det vil blive umuligt at gøre det. Vi bliver derfor nødt til at lave den Ordning, vi nu har, om. Staten har en uafviselig Pligt til at tage sig af den ekstraordinære Arbejdsløshed, vi lever i, allerede af den Grund, at Staten ikke kan vaske sine Hænder og sige: Ske, hvad der vil, jeg ser til! for Staten har sin store Del af Ansvaret for den Arbejdsløshed, vi kæmper imod, baade paa Grund af den Valutapolitik, Staten har ført, og for hele den Passivitet overfor Erhvervskrisen, der desværre er udvist fra Statens Side.

Det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er vedtaget ved anden Behandling,

gaar jo ud paa at søge at bringe Hjælp til Kommunerne og til de 40 000 arbejdsløse, som er berøvet al Understøttelse, og det søger at gøre det paa en Maade, som i første Omgang ikke vil koste Statskassen noget. Jeg erkender for mit Vedkommende, at der er flere Ting i det radikale Forslag, som er tiltalende for mig, og jeg erkender, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem (Einer Jensen) udtalte, at der kræves en hurtig Hjælp, hvis ikke mange Tusinde Hjem Landet over skal fuldkommen ødelægges. Efter den Kritik, den højtærede Indenrigsminister har rettet mod Forslaget, en Kritik, som jeg ikke vil frakende Betydning, mener jeg, det maa være Ministerens Pligt snarest muligt selv at fremkomme med et Forslag, som for det første gør Ret og Skel overfor Kommunerne, for det andet hindrer, at hæderlige Arbejdere, som uden egen Skyld er arbejdsløse, og som er villige til at tage imod anvist Arbejde til en rimelig Løn, sættes paa Fattigvæsenet, og for det tredje giver Kommunerne fast Bund under Fødderne i deres Administration. Jeg haaber, den højtærede Indenrigsminister hurtigst muligt vil fremkomme med et saadant Forslag, den højtærede Indenrigsminister er jo den, der har Hovedansvaret i hele dette Forhold. Skønt hvert eneste Medlem i denne Rigsdag og i dette høje Ting har et Medansvar, er det dog Indenrigsministeren, paa hvem Hovedansvaret hviler, og det er ham, der bedst kan fremskaffe de Oplysninger, der skal til. Da jeg for mit Vedkommende imidlertid ikke vil have noget Medansvar for Opretholdelsen af den ganske uholdbare Tilstand, vi nu lever under, vil jeg afholde mig fra at stemme angaaende det foreliggende private Lovforslag.

Bindselev: Naar det ærede Medlem Hr. Einer Jensen mente at kunne regne med, at et Flertal for det foreliggende Forslag kunde opnaas ved, at bl. a. det ærede Medlem Hr. Bouet og jeg vilde give dette Forslag vor Stemme, gør det mig ondt at maatte skuffe det ærede Medlems Forventninger. Og jeg vil tilføje, at den her i Debatten fremdragne Henvendelse fra Borgerrepræsentationen ikke kan begrunde en Antagelse som den, det ærede Medlem har fremsat her. I denne rettes der, hvis jeg maa have Lov til at citere et Par Linier,

„en alvorlig og indtrængende Henvendelse til Lovgivningsmagten om at tage den ved Ændringen i Arbejdsløshedsloven for Københavns Kommune skabte vanskelige Situation op til Overvejelse“.

I denne Ordlyd vil jeg gerne understrege